

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., ve věci žalobce **T. F.**, zastoupeného Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Legionářská 797/3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.7.2012 č.j. KUOK 67346/2012, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30.7.2012 č.j. KUOK 67346/2012 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.808,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Dagmar Beníkové, advokátky se sídlem v Olomouci, Legionářská 797/3.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru správního a legislativního ze dne 30.7.2012, č.j. KUOK 67346/2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel ze dne 30.1.2011, č.j. SMOL/206296/2011/OARMV/ER/Cho. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako neodůvodněné a záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 15.4.2011 byl potvrzen.

Žalobce namítal, že správní orgány nepostupovaly v řízení v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu ČR, který řízení o námitkách proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče označil za řízení sankční, na nějž je nutno aplikovat principy správního trestání (viz např. rozsudek NSS sp. zn. 5 As 39/2010). Dále namítal, že skutkový závěr učiněný žalovaným o tom, že pokutový blok série AO/2009, č. O2823759 zcela koresponduje s příslušným oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 2.7.2010, je v příkrém rozporu s obsahem správního spisu. Žalobce od počátku namítal zásadní rozpor mezi textem pokutového bloku, který zní: „*Řidič nepřipoután – nepř. lék. potvr.*“ a „*pokuta byla uložena za přestupek dle § 22/1l zák. č. 200/1990 Sb.*“ na straně jedné a textem uvedeným v oznámení o uložení pokuty, kde je uvedeno: „*řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem – nepředložil a nevlastní lékařské potvrzení*“. Žalovaný se však s namítaným rozporem nevypořádal. Žalobce byl srozuměn s tím, že se dopustil přestupkového jednání spočívajícího v tom, že při jízdě u sebe neměl lékařské potvrzení o tom, že nemusí být připoután pásy, proto také podepsal pokutový blok. V oznámení o uložení pokuty je však přidána další okolnost, a sice, že žalobce lékařské potvrzení ani nevlastní. Tato okolnost však z pokutového bloku nevyplývá a nadto není pravdivá, neboť žalobce správnímu orgánu I. stupně příslušné lékařské potvrzení předložil. Přestupek byl tedy na pokutovém bloku zjevně vymezen nedostatečně. V souladu se zásadou in dubio pro reo měly správní orgány volit výklad pro žalobce příznivější, nikoli popis skutku dodatečně měnit a připsat poté dva body v bodovém systému k jeho tíži. Proto žalobce požadoval zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že povinnost odevzdat řidičský průkaz po dosažení 12 bodů v registru řidičů je sice zásahem do veřejného subjektivního práva, avšak jde o zákonný následek, nikoli o sféru správního uvážení správního orgánu. Dále uvedl, že mezi obsahem předmětného pokutového bloku a oznámení o uložení pokuty ze dne 2.7.2010 nebyl zjištěn žádný pro daný případ relevantní rozpor. Jestliže nebyl žalobce za jízdy připoután bezpečnostním pásem a nepředložil lékařské potvrzení, porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. V oznámení o uložení pokuty policejní orgán toliko doplnil okolnost spáchání přestupku, tj. že žalobce nevlastní lékařské potvrzení. Tato skutečnost však nemá za následek nezpůsobilost tohoto oznámení jako podkladu pro záznam příslušných

bodů do registru řidičů. Předmětný pokutový blok byl nadto přezkoumán příslušným orgánem policie, který neshledal důvod pro jeho zrušení.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez jednání.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci bylo dne 23.5.2011 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal dne 27.5.2011 proti záznamu bodů námitky. V řízení o námitkách zejména zpochybňoval správnost oznámení o uložení pokuty ze dne 2.7.2010 tvrzením, že téhož dne byl sice přistižen hlídkou policie při jízdě bez bezpečnostních pásů, avšak uvedené hlídce ihned na místě uvedl, že má lékařské potvrzení o tom, že již od 8.1.2010 nemusí ze zdravotních důvodů bezpečnostní pásy používat. Jelikož neměl potvrzení u sebe, zaslala mu jej manželka fotografií telefonicky formou MMS zprávy, což policii ukázal. Za absenci potvrzení v listinné podobě byl však přesto pokutován, přičemž popis skutku na pokutovém bloku odpovídá jeho tvrzení. Naopak v rozporu s uvedeným bylo na oznámení o uložení pokuty uvedeno, že jel nepřipoután a lékařské potvrzení nepředložil ani nevlastní. Předmětné lékařské potvrzení žalobce správnímu orgánu I. stupně předložil. Správní orgán I. stupně námitky rozhodnutím ze dne 30.1.2011, zamítl a provedené záznamy potvrdil, přičemž oznámení o uložení pokuty ze dne 2.7.2010 vyhodnotil jako způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů s tím, že zásadní rozpor s předmětným pokutovým blokem neshledal, neboť ani nadřízený policejní orgán neshledal důvod ke zrušení předmětného pokutového bloku v přezkumném řízení. K předloženému lékařskému potvrzení správní orgán I. stupně toliko konstatoval, že žalobce byl dne 23.3.2010 pokutován rovněž za jízdu bez bezpečnostních pásů a, ačkoli již toho dne disponoval lékařským potvrzením, v tomto případě spáchání přestupku nezpochybnil. Neprovedení žalobcem označených důkazů k prokázání skutku ze dne 2.7.2010 správní orgán odůvodnil tím, že přezkum samotného přestupkového řízení mu nenáleží.

V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce zdůraznil, že je povinností správního orgánu v námitkovém řízení samostatně posoudit souladnost podkladového rozhodnutí (pokutového bloku) s oznámením o uložení pokuty, nikoli odkazovat na výsledek přezkumného řízení policejního orgánu. Žalobce přistoupil na řešení přestupku v blokovém řízení, kdy popis skutku na předmětném pokutovém bloku odpovídá skutečnosti, tj. tomu, že při jízdě nepoužil bezpečnostní pásy a nepředložil lékařské potvrzení o tom, že není povinen pásy použít, nikoli tomu, že by takové potvrzení vůbec neměl.

Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Odmítl, že by řízení o námitkách proti záznamu bodů bylo správním řízením trestním. Zdůraznil, že zamítavým rozhodnutím o námitkách vzniká řidiči povinnost odevzdat řidičský průkaz ex lege, nikoli na základě libovůle správního orgánu. Správní orgán vedoucí řízení o námitkách zásadně není příslušný k přezkoumání zákonnosti a správnosti rozhodnutí, jímž byl řidič uznán vinným přestupkem, a to po skutkové ani právní stránce. Pokutový blok a příslušné oznámení o uložení pokuty ze dne 2.7.2010 prohlásil za totožné. Uvedl, že pokutový blok obsahuje všechny zákonné náležitosti,

příčemž absence odkazu na zákonné ustanovení, v němž je uvedena povinnost, jejíž porušení je vytýkáno, není rozhodná, neboť porušená povinnost je dostatečně a nezaměnitelně identifikována slovně. Dále žalovaný uvedl, že je zcela zjevné, že žalobci byla uložena pokuta za porušení povinnosti být za jízdy připoután dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, nikoli za porušení povinnosti předložit při kontrole lékařské potvrzení dle § 6 odst. 2 a 6 téhož zákona. Lékařské potvrzení označil žalovaný za účelově předložené. Dále uvedl, že pokud žalobce v době kontroly vlastnil předmětné lékařské potvrzení, měl to policejní hlídce sdělit a zejména neměl souhlasit s vyřízením věci v blokovém řízení.

Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.

Podle odst. 2 písm. b) téhož ustanovení neplatí ustanovení odstavce 1 písm. a) pro řidiče, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů.

Podle odst. 6 téhož ustanovení zdravotní důvody musejí být doloženy lékařským potvrzením, kromě případů, kdy aktuální zdravotní stav zřejmě vypovídá o nenadálých zdravotních potížích projevujících se v naplnění zdravotních důvodů podle odstavce 2 písm. b) a odstavce 3 písm. a). Toto potvrzení musí mít řidič nebo přepravované dítě nebo osoba doprovázející přepravované dítě za jízdy u sebe a na požádání policisty nebo strážníka obecní policie je musí předložit ke kontrole; v případech, kdy se nejedná o trvalý stav, musí být platnost lékařského potvrzení časově omezena nejdéle na dobu 1 roku. Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti a vzor lékařského potvrzení.

Podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011 přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až k), poruší zvláštní právní předpis (pozn. zákon o silničním provozu).

Rozsahu přezkumu záznamu bodů v námitkovém řízení se již opakovaně věnoval ve svých rozhodnutích Nejvyšší správní soud. Určující jsou zejména závěry rozsudků NSS sp. zn. 9 As 96/2008 a 2 As 19/2009, podle nichž *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání“*. Dále NSS v rozsudku publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS vyložil, že *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet*

v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené.“

Z uvedeného vyplývá, že pro samotný pokutový blok, na jehož základě byl záznam proveden, platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Rozhodnutí o záznamu bodu je však možné založit jen na skutečnostech, které jsou ve spisu postaveny najisto.

Žalobce činil sporným to, jakého přestupku se měl dopustit. Správní orgány obou stupňů se proto v předmětném námitkovém řízení v souladu se shora uvedenými judikatorními závěry nespokojily toliko s úředním záznamem, tj. oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 2.7.2010, ale vyžádaly si též podkladový pokutový blok k ověření skutečnosti, zda se žalobce přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. porušením povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu dopustil, zda byl projednán v blokovém řízení a zda tak existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Se závěry, kterými správní orgány obou stupňů komparací předmětného pokutového bloku a následného oznámení o uložení pokuty z téhož dne došly, však nelze rozhodně souhlasit.

Dle závěru soudu pokutový blok série AO/2009, č. O2823759 ze dne 2.7.2010 nebyl za dané procesní situace způsobitým podkladem pro záznam bodů, neboť z popisu přestupkového jednání není jednoznačné, zda žalobce lékařské potvrzení nepředložil, protože je v době spáchání přestupku nevlastnil, nebo (toliko) proto, že je v době silniční kontroly neměl u sebe, což v řízení opakovaně tvrdil, viz formulace „*řidič nepřipoután – nepř. lék. pot.*“. Interpretační problém nelze odstranit ani odkazem na použitou právní kvalifikaci, neboť z odkazu „*pokuta byla uložena za přestupek dle § 22/1l zák. č. 200/1990 Sb.*“ nelze určit, zda „jiným jednáním porušujícím zvláštní právní předpis“ ve smyslu § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb. byla povinnost být za jízdy připoután bezpečnostními pásy dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, nebo povinnost mít za jízdy u sebe a na požádání policisty při kontrole předložit lékařské potvrzení o nemožnosti užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů dle § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu. Závěr správního orgánu I. stupně o tom, že neshledal pro rozhodnutí významný rozdíl mezi citovaným textem pokutového bloku a textem oznámení o uložení pokuty ze dne 2.7.2010, v němž je uvedeno „*řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem – nepředložil a nevlastní lékařské potvrzení*“, je nepochopitelný, neboť zcela elementárním gramatickým výkladem je rozdíl

mezi „nepředložil“ a „nepředložil a nevlastní“ zjevný. Tvrzení žalovaného, že tyto texty jsou totožné, je pak dle soudu v příkrém rozporu s obsahem obou podkladů.

V námitkovém řízení předložené lékařské potvrzení ze dne 8.1.2010 sice správní orgán I. stupně jako důkaz připustil, avšak následně jej nepodrobil žádnému hodnocení, toliko uvedl, že existenci tohoto potvrzení žalobce nenamítal ve vztahu k přestupku ze dne 23.3.2010. Jakou relevanci tomuto zjištění správní orgán přiznal, se však z odůvodnění jeho rozhodnutí nepodává. Žalovaný poté označil lékařské potvrzení bez dalšího za účelové. Pro takovéto tvrzení však není ve spisu žádný podklad. Žalovaný se případnou domněnkou v tomto směru měl prostor v řízení zabývat, zejména mu nic nebránilo za účelem ověření, zda lékařské potvrzení nebylo vystaveno teprve dodatečně, provést další dokazování, např. výslechem svědka - lékařky, která lékařské potvrzení vystavila. Z pouhé skutečnosti, že se lékařské potvrzení v řízení neobjevilo dříve, nelze ohledně jeho pravosti nic dovozovat, když důvodem pro předložení potvrzení teprve v námitkovém řízení mohlo být právě to, že žalobce teprve z rozhodnutí správního orgánu I. stupně zjistil, že mu za předmětný přestupek byly zaznamenány body, tedy že byl postižen za nepoužití bezpečnostního pásu a nikoliv (toliko) za nepředložení potvrzení (viz zcela shodně rozsudek NSS sp. zn. 4 As 102/2013).

Ze stejného důvodu nelze žalobci logicky ani vytýkat, že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení, neboť byl srozuměn s postižením za porušení povinnosti předložit při kontrole příslušné lékařské potvrzení, tj. za přestupek, za nějž nemůže být sankcionován záznamem bodů.

Pro úplnost k dané problematice krajský soud považuje za nezbytné uvést, že ve skutkově i právně obdobných případech vyslovil Nejvyšší správní soud následující závěr: „Pokud byl žalobce v době silniční kontroly držitelem lékařského potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostním pásem ze zdravotních důvodů, nemohl se dopustit protiprávního jednání podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož je řidič motorového vozidla *povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*, a do jeho evidenční karty řidiče tak následně nemohly být zapsány 2 body za tento přestupek, a to bez ohledu na skutečnost, zda měl lékařské potvrzení při silniční kontrole u sebe a předložil je zasahujícímu policistovi či nikoliv“ (viz rozsudky NSS sp. zn. 5 As 18/2011 a 4 As 102/2013 a argumentace v nich uvedená).

Lze tedy shrnout, že žalovaný pochybil, pokud jako způsobilý podklad pro záznam bodů v registru řidičů považoval blok ze dne 2.7.2010, série AO/2009, č. O2823759 bez toho, že by se řádně vypořádal s žalobcem předloženým lékařským potvrzením ze dne 8.1.2010 zpochybňujícím právě tento blok, resp. spáchání předmětného přestupkového jednání v podobě nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem.

Krajský soud proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; v něm je žalovaný v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že v řízení plně procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 9.808,- Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč a 2) náklady za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 4.200,- Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 2.100,- Kč stanovena dle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bod 5 AT), a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600,- Kč, tj. 2 x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 1.008,- Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle ust. § 149 o.s.ř. per analogiam.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

V Ostravě dne 10.4.2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu